

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Den 19. december 2012

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 121 (Alm. del) af 7.
december

Spørgsmål

Vil ministeren vurdere effekten på den offentlige beskæftigelse frem mod 2020, hvis der gennemføres real offentlig nulvækst svarende til, at lønrammen opreguleres med lønstigningerne og varerammen opreguleres med prisstigningerne, samtidig med at der er real nulvækst i både medarbejderantallet og i varekøbet?

Svar

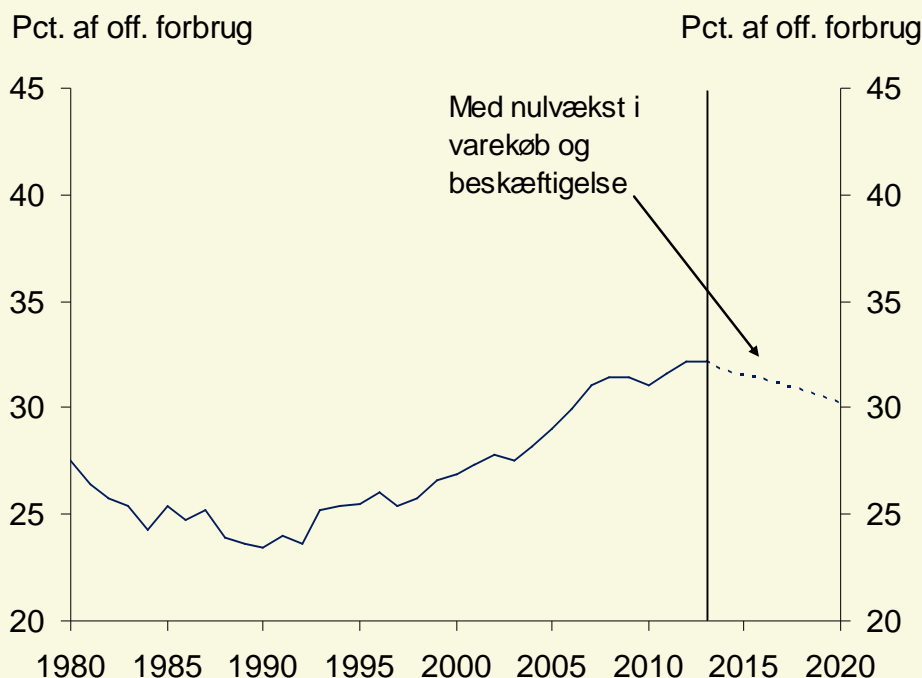
Med de i spørgsmålet opstillede forudsætninger omkring real offentlig nulvækst vil den offentlige beskæftigelse som udgangspunkt være uændret i perioden 2014-20.

Med de i spørgsmålet opstillede forudsætninger vil den andel af de løbende offentlige forbrugsudgifter, der (netto) anvendes til køb af varer og tjenester fra private leverandører, gradvist og vedvarende være faldende, mens den andel, der bruges på lønudgifter til offentligt ansatte, gradvist vil være stigende.

Det vil være et brud med den tendens, der har været siden 1990 til, at en større og større andel af det skattefinansierede offentlige forbrug leveres af private virksomheder, jf. figur 1.

Figur 1

Det offentlige køb (netto) af varer og tjenester hos private virksomheder, 1980-2020

Anm.: Det offentlige (netto) varekøb er her defineret som summen af det offentlige køb af varer og tjenester (i nationalregnskabet også kaldet "forbrug i produktionen") og sociale ydelser i naturalier fratrukket det offentlige salg af varer og tjenester. Varekøbskvoten (netto), er målt i pct. af offentligt forbrug ekskl. afskrivninger (også kaldet "forbrug af fast realkapital" i nationalregnskabet).

Kilde: Danmarks Statistiks ADAM-databank og egne beregninger.

At varekøbskvoten (netto) falder med de opstillede forudsætninger skyldes, at de offentlige lønstigninger generelt er større end prisstigningerne på de varer og tjenesteydelser, som det offentlige køber i den private sektor. Det afspejler produktivetsfremskridt i den private sektor, mens offentlige og private lønninger over tid udvikler sig parallelt.

Mens det er muligt at opretholde nulvækst ved uændret offentlig beskæftigelse og uændret vare- og tjenestekøb i en kortere årrække, er det næppe en realistisk forudsætning på længere sigt, medmindre der målrettet sigtes efter, at private virksomheder skal levere en mindre del af de skattefinansierede offentlige ydelser, og/eller omfanget af brugerbetaling sættes markant op. Den brugerbetalte del af de offentlige ydelser indgår i privatforbruget i nationalregnskabet.

Det bemærkes afslutningsvis, at tekniske forhold medfører, at væksten i "den reale offentlige lønsum" kan afvige fra væksten i den offentlige beskæftigelse. Det er den reale lønsum, der indgår i opgørelsen af det reale offentlige forbrug i nationalregnskabet. Ved uændret offentlig beskæftigelse kan der fx være en vis vækst i den

reale lønsum (og dermed et bidrag til realvækst i det offentlige forbrug), hvis det gennemsnitlige uddannelses- og erfaringsniveau blandt de offentligt ansatte stiger, eller hvis den gennemsnitlige arbejdstid stiger. I de seneste 20 år er den reale lønsum, som opgjort af Danmarks Statistik, i gennemsnit vokset med ca. $\frac{1}{4}$ procentpoint mere om året end den offentlige beskæftigelse.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon